

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Athanasii Kircheri Soc. Iesv Diatribe. De prodigiosis Crucibus

Kircher, Athanasius

Romae, 1661

Capvt I. Necessè est, subinde prodigia apparere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11300

PARS SECVNDA

PHYSICA.

CAPVT I.

Neceſſe eſt, ſubinde prodigia apparere.

ANTA eſt Diuine clementiæ magnitudo, vt dum vel maximè mortaliũ vlciscendis ſcleribus incumbit, tum vel maximè miſericordię ſinum aperire videatur; minatur vt parcat, vt emendet verberat, vt proſit, occidit, vt ſanet vulnerat; quod tum poſitiſſimum manifeſtum fit, cum librum illum, vti eſt apud Ezechielem foris, & intus ſcriptum, cui titulus Lamentationes, Carmen, & Væ, explicat; Per librum hunc arcanis ac hieroglyphicis Diuini nutus ſymbolis notisque inſignitum, certè nil aliud fortassis allegoricè, quam vaſta Mundi machina præter alios

sensus Sac. Scripture proprios innuitur; in qua coelum horrendis phasmatum monstris veluti querulum suas contra mortales exponit lamentationes; insolita elementorum ignis, aeris, & aquae commotio, Montium terrarumque incendia, aquarum inundantium fragores, ventorum aerisque exagitati ominoso sibilo & murmure formidandū carmen præcinunt; Tellus tandem prodigiosis motibus dum susque deque vertit omnia, dum infandos monstrorum partus producit; dum in politico statu incredibiles tum perturbationes, tum immutationes exhibet, Vt illud malorum omnium calamitatumque Iliadem signat. Coelum librum esse in quo omnium rerum futurarum euentus Diuina manu descripti sint S. August. in illud Isaia: *Cæli sicuti liber complicabuntur*, docet; Imo Pradus in Ezechielem cap. 2. expressè dicit. Librum hunc foris, & intus scriptum coelum esse, idque ex auctoritate S. Ioannis in Apocalypsi ubi liber producitur 7. prænotatus sigillis, quorum sextum ita describit. *Sexto sigillo libri, Apostolus indicat Mundi ordi-*

di-

dinem perturbatum, quo non unius, aut alterius significatur interitus, sed Vniuersi totius consummatio, denique maiorum omnium colluies, & cataclysmus, non immissus, sed potius effusus super terram consequitur. Quæ quidem uti rarò accidunt, ita quoque homines docere videntur, ut mentem quandam supramundanam, omni natura superiorem, infinita prouidentia suæ dispositione omnia in omnibus moderatricem cognoscant, ne ut nonnulli stultorum quorundam Philosophorum more, opificem suis operibus ex immutabili necessitatis lege, atque ineuitabili factorum violentia alligari existiment Epicuri de grege porci; sed mentem liberrimam, quæ uti ex abyssi nihilo condidit omnia, ita & eadem conseruat, mutatque pro arbitrio, vires intendit aut frangit, subindè quoque alias omninò facit esse. Ut vel ex hoc capite plurimùm mortalibus conducat prodigiorum apparitio, ut circa res optata prosperitate iuuentibus obiecta formidine, plus æquo audax animorum retunderetur insolentia, ac timore DEI perculsus subsideret fastuo.

sus mentium tumor ; atque hoc pacto ærumnas inter viteque calamitosæ reciprocos æstus se quisque continens, fiduciam suam spemque vnicam in sola illa Diuini Numinis prouidentia, in cuius voluntate vita & mors, prospera & aduersa, disparesque humanarum sortium vicissitudines repositæ sunt, collocaret.

Quanquam verò ea, quæ semel mens opifex rebus infusa produxit, pro miraculis, prodigijs, ac primis diuinorum operum signaculis meritò æstimanda sint, neque quicquam tam fit vile & exiguum, quod Omnipotentis Numinis gloriam non attestetur; hæc tamen omnia iam propè vulgata consuetudine ab illa prodigiorum classe eximimus, tum quod constanti serie à Mundi incunabulis acceperint semel, in eodem perseuerent: Quamuis & hæc, vti ex insita vnicuique admirandarum virium indole homines admiratione veluti attonitos reddunt, ita ab iisdem facilè inter naturæ numerentur prodigia, quod raræ, sublimes, & efficaces, quod haud infrequenter portentis veris causam & fomitem administrant, & insensibili natu-

Om nib⁹
quidpiã
Diuinũ
inest.

re gremio ceu formę externe in suis subiectis sedibusque contineantur . Quare ad ea iam, quę proprię ostentorum miraculorumque nomine gloriantur, calamum conuertamus; quę ad triplicis generis differentiam reuocari possunt. Prioris generis sunt illa, quę in sola DEI voluntate extra omnem causarum naturalium concursum, reposita sunt; cuiusmodi plenę sunt vtriusque Testamenti paginę . Secundo loco illa sunt prodigia, quę Angelorum dęmonumque ope vt plurimum peraguntur, atque sine naturę concursu confici nequeunt. facillimum autem naturis liberioribus fuerit, vt ex ambientium elementorum coniugio, quodcunque libuerit, cogant vel in horrendas ac plenas formidine formas, aut metamorphotica quadam potentia in diuersorum animalium se transforment spectra, quam lycanthropiam veteres vocare solent; quamuis sine spermatica virtute vix aliud, quam figuram superficialiam pręstent, sine permissione verò nutuque Diuino efficere queant nihil, per hos enim vti bona dare, mala infligere solet, ita tanquam

Angelo-
rum dę-
monum-
que po-
tentia.

Diui-

Diuinæ voluntatis executoribus, nunc
 ad hæc, nunc ad illa priusquam fiant,
 per nouas ostentorum geneses porten-
 denda & præsignificanda vtitur. Susci-
 piunt hoc negotium summa promptitu-
 dine tutelares rerum Genij Agathangeli,
 qui generis nostri quadam cognitione
 nobis nil nisi bonorum cœlestium afflu-
 xum precantur; & si quandoque mor-
 tale genus à DEI monitis præceptisq;
 exorbitauerit, miseri protinus haustas
 à suprema mente imagines, rerumque
 futurarum ideas, vt cum Platone loquar
 in naturæ rebus veluti in paginis qui-
 busdam pingunt, vt his lectis moniti,
 protinus de antea actæ vitæ criminibus
 cogitemus. periculi magnitudinem ex-
 pendamus prius, quàm ea sensu expe-
 riamur, admonitiones consolationesq;
 in sacris obuias in memoriam reuocatas
 intima mentis trutina ponderemus, ma-
 lorum denique tela priusquam oppri-
 mant, conuersione ad preces, charitatis
 & pœnitentiæ operibus mitigemus; sin-
 minus, omnem necessitatem sortemque
 humanam vna cum ipso DEO animi
 quadam concentricitate & patientia
 supe-

superemus. Tertiò sunt ipsius puræ naturæ prodigia, quæ vti à Diuini Numinis prouidentia dependent, ita in certos quoque fines (cum DEVS ac natura nil frustra agant,) directa sũt; dispositaq; & luculenter ostendunt, DEVM Opt. Max. penes se aliũ habere ordinem prouidentia nobis occultum, cui sæpè consentiat ordinis characterismus mundanis rebus infusus, sæpè plurimum discrepet, propter hominum necessitatem, atque vt Diuinæ gloriæ maiestas libera, nullis naturæ alligata vinculis, nullis circumsepta carceribus demonstretur, atq; adeò nihil in Mundi prodigiosis effectibus fortuitum, nullum etiam naturæ plasticæ seu formatricis erratũ propriè censerì debeat; tametsi enim vtrumque nostri comparatione tale quid videatur, ipsa tamen Diuina mens & certo fine, & instrumentis ceu medijs illi conuenientibus agit, maximèque ordinata incedit via, secundum intelligibilis Mundi altissimas rationes; natura enim mutationibus obnoxia illi obtemperans, etsi iuxta inferioris Mundi speciem à solita lege deflectat, rapitur tamen Diuini spiri-

Naturæ
prodigia
quæ

Nil fortu-
itu & ca-
suale in
rebus.

TUS

Origo
malorū
omnium
ex pecca-
to origi-
nali.

tus vi, iam seipsa propè diuinior facta,
quippe quæ legi antiquiori manum por-
rigens toti se subijciat totam, fatoque cō-
spicuo diuinæ illius prouidentiaē fatum
augustius multò sublimiusque esse demō-
stret: Si enim aurea illa sublunarium
substantiarum catena per mortalium de-
licta non ante conuulsa, veluti abruptis
ansulis interrupto rerum ordine dissiluis-
set, suum quæque conuenientem in vni-
uerso locum seruarent, atque absque vlla
ἀταξία postrema prioribus, tam in effe-
ctum, quàm causarum genere consenti-
rent. Veruntamen ex natura Angelica
superbiæ scelus ceu coniuratione in
DEVM facta, tandem ad homines di-
manuit; vnde solutus illicò ordo ille
DEVM inter, Angelos, Orbemque
sublunarem Vniuersi faciem præcipua
ornamenti & decoris portione spoliavit.
Nam vti S. Augustinus, Bæda, Basilius,
Rupertus docent; vniuersam naturam
per protoplasti peccatum vitiatam fuisse;
præter materiem itaque propria quadam
insolentia deprauatam, recessuque ab
vno in multitudinem, coinquinatæ pri-
mum in nobis diuinior mentis portio, cui
acces-

accessit imaginationis absurditas, appetitionum aliorumque affectum *apergi'a*; vndè morbi paulatim in generationis vitia pullularunt. Atque in hoc nonnullis probabile forsitan videbitur, cur post horrendos & insolitos coeli monstruosos vultus, atque in terra post ingentes terræmotus, hiatus, voragines, atque prodigiosas, quæ ex visceribus terræ expirant halituum aporrhæas, inexpectatæ ruinæ veluti per signa signatæ, & per ideales notiones ideatæ mox consequantur; inter quæ cum maxima admiratione dignissima sit Crucum illarum in linteis vestimentisque hominum apparitio, de earum causis & rationibus, & cui prodigiorum generi potissimum accensenda sint, ea qua fieri potest, diligentia, & quantum ingenij nostri imbecillitas permittit, ratiocinabimur.

